

Phân tích truyện ngắn "Đôi bàn tay yêu thương" của tác giả Trương Thị Thúy.

Một chàng trai vừa tốt nghiệp đại học thuộc loại xuất sắc. Anh tự tin dự tuyển vào vị trí quản lý tại một công ty lớn. Anh vượt qua các vòng đầu tiên và đến vòng cuối cùng, đích thân giám đốc phỏng vấn anh để đưa ra quyết định tuyển dụng.

Khi xem qua hồ sơ xin việc của chàng trai, vị giám đốc nhận thấy trong suốt các năm học, anh luôn đạt thành tích xuất sắc trong học tập. Từ trường trung học cho đến khi vào đại học và thi tốt nghiệp, không năm nào chàng trai này không đạt danh hiệu xuất sắc. Vị giám đốc hỏi,

- "Trong bốn năm đại học, anh có đi làm thêm không?"

"Dạ không thưa ông", chàng trai trả lời.

- "Vậy là cha anh đã trả toàn bộ học phí cho anh phải không?"

- "Cha tôi mất từ năm tôi một tuổi, vì vậy toàn bộ tiền học phí là do mẹ tôi gánh vác".

- "Mẹ anh đang làm công việc gì?"

- "Mẹ tôi giặt quần áo thuê cho người ta."

Vị giám đốc nghe vậy bèn đề nghị chàng trai trẻ đưa bàn tay ra cho ông xem. Hai bàn tay của anh khá đẹp và mềm mại. Ông hỏi

- "Anh đã bao giờ giúp đỡ mẹ trong việc giặt quần áo chưa?"

"- Chưa bao giờ", chàng trai thẳng thắn đáp.

"Tôi cần tập trung học cho thật tốt. Hơn nữa, mẹ tôi giặt thì nhanh hơn tôi chứ." Nghe vậy, vị giám đốc nói,

- "Tôi có một yêu cầu nhỏ. Hôm nay về nhà, anh hãy rửa hai bàn tay cho mẹ. Rồi sáng hôm sau đến đây gặp tôi".

Chàng trai trẻ cảm giác cơ hội trúng tuyển của mình rất cao. Anh vui vẻ về nhà gặp mẹ và đề nghị rửa tay cho mẹ. Người mẹ cảm thấy khó hiểu trước yêu cầu của con trai nhưng vẫn đưa hai tay ra cho con rửa. Chàng trai chậm chạp rửa sạch bàn tay của mẹ mình. Từng giọt nước mắt của anh rơi xuống khi anh rửa tay cho mẹ. Lần đầu tiên, anh nhận ra đôi bàn tay của mẹ không chỉ nhăn nheo, mà còn chằng chịt những vết sẹo và chai sạn. Những vết sẹo này hẳn là rất đau đớn vì anh cảm nhận được mẹ khẽ rùng mình mỗi khi anh nhúng tay mẹ vào nước.

Đó cũng là lần đầu tiên chàng trai nhận ra chính đôi bàn tay này đã ngày ngày cần mẫn giặt quần áo để có thể trang trải tiền học phí cho anh. Những vết sẹo trên đôi bàn tay mẹ cũng là cái giá cho những bằng điểm xuất sắc của anh. Sau khi rửa sạch đôi bàn tay mẹ, chàng trai trẻ lặng lẽ giặt nốt chỗ quần áo còn lại trong ngày.

Tối hôm đó, mẹ con anh đã trò chuyện với nhau rất lâu.

Sáng hôm sau, chàng trai quay lại công ty.

Vừa nhìn thấy anh, vị giám đốc hỏi,

- "Anh có thể cho tôi biết anh đã làm gì và học được gì trong ngày hôm qua không?"

- "Tôi đã rửa tay cho mẹ và cũng giặt nốt chỗ quần áo còn lại".

- "Cảm giác của anh như thế nào?", vị giám đốc hỏi.

Chàng trai trả lời trong nước mắt,

"Thứ nhất, tôi hiểu rằng nhờ có mẹ mà tôi mới có được ngày hôm nay.

- Thứ hai, tôi hiểu kiếm tiền vất vả thế nào.

- Và thứ ba, tôi đã nhận thức được tầm quan trọng và giá trị của tình cảm gia đình".

Vị giám đốc nói:

"Đó cũng chính là điều tôi cần tìm ở một quản lý. Tôi muốn tìm những ứng viên biết ơn khi được người khác giúp đỡ, thấu hiểu công sức lao động của người khác và không xem tiền bạc là mục đích sống duy nhất. Anh đã hiểu được những điều đó, vì vậy chào mừng anh gia nhập công ty chúng tôi".

(Trương Thị Thúy – đăng trên báo Lao động)

Dàn bài

1. **MB:** Câu chuyện "Đôi bàn tay yêu thương" của tác giả Trương Thị Thúy là một trong những truyện ngắn giàu ý nghĩa nhân văn, gọi cho người đọc giá trị chân – thiện – mỹ trong cuộc sống. Qua một cuộc phỏng vấn, trò chuyện của một vị giám đốc với chàng sinh viên mới ra trường xin việc, người đọc nhận thức sâu sắc hơn những giá trị đích thực của cuộc sống: biết ơn đấng sinh thành, tri ân những người đã giúp mình đó là nhân cách đẹp, là yếu tố quan trọng làm nên thành công ở mỗi người.

2. **TB:**

LĐ 1: Câu chuyện “Đôi bàn tay yêu thương” đã thể hiện được cách ứng xử nhân văn của mỗi con người trong cuộc sống; từ đó, biết trân trọng, yêu thương “những đôi bàn tay” đã hi sinh tạo dựng cho cuộc sống của chúng ta ngày hôm nay.

a. Thái độ, cách ứng xử của vị giám đốc đối với anh sinh viên vừa tốt nghiệp Đại học:

– Thoạt đầu, khi mới xem qua hồ sơ xin việc của chàng trai, vị giám đốc thấy ngưỡng mộ vì anh luôn đạt thành tích xuất sắc trong học tập từ trường trung học cho đến vào Đại học và thi tốt nghiệp ra trường. Đây là một trong những tiêu chí khi một sinh viên mới ra trường đi xin việc; vì những thành tích đó khẳng định năng lực học vấn của mỗi người – Tuy nhiên, qua một số câu hỏi vị giám đốc phỏng vấn, trò chuyện cùng anh sinh viên này thì ông đã nhận ra rằng: tất cả sự thành công của chàng trai là nhờ đức hi sinh thầm lặng của người mẹ. Anh chỉ mãi mê, tập trung học tập mà quên đi đằng sau mình là sự mưu sinh, lao động vất vả của mẹ; quên đi những năm tháng thanh xuân mẹ anh đã âm thầm, lặng lẽ lao động nuôi anh ăn học: "Cha tôi mất từ năm tôi một tuổi, vì vậy toàn bộ tiền học phí là do mẹ tôi gánh vác... Mẹ tôi giặt quần áo thuê cho người ta."

– Qua hành động: “đề nghị chàng trai trẻ đưa bàn tay ra cho ông xem. Hai bàn tay của anh khá đẹp và mềm mại”, ông đã hỏi chàng trai: "Anh đã bao giờ giúp đỡ mẹ trong việc giặt quần áo chưa?" và câu trả lời của chàng trai khiến vị giám đốc đã đưa ra một tình huống thật nhân văn để chàng sinh viên có một trải nghiệm thú vị, nhận ra được đức hi sinh thầm lặng của người mẹ trong suốt mười mấy năm anh ăn học: “Tôi có một yêu cầu nhỏ. Hôm nay về nhà, anh hãy rửa hai bàn tay cho mẹ. Rồi sáng hôm sau anh đến đây gặp tôi".

– Khi gặp lại nhau vào buổi sáng hôm sau, vị giám đốc đã trò chuyện cùng anh, ông đã thành công khi đưa ra tình huống thử thách chàng trai, bởi qua việc rửa tay cho mẹ, cậu sinh viên đã nhận ra được những hi sinh, tình yêu thương vô bờ bến mà mẹ anh đã dành cho anh trong suốt thời gian học tập. Vị giám đốc đã vui vẻ nhận anh vào làm việc, bởi ông: “muốn tìm những ứng viên biết ơn khi được người khác giúp đỡ, thấu hiểu công sức lao động của người khác và không xem tiền bạc là mục đích sống duy nhất".

– Vị giám đốc thật sự là người vừa có tài, vừa có tâm và có cách ứng xử thật văn minh, nhân văn để chọn người có tâm đức làm việc trong công ty của mình. Cách ứng xử của vị giám đốc không những giúp chàng sinh viên trong câu chuyện nhận ra sự hi sinh thầm lặng của người mẹ mà còn giúp người đọc nhận ra được giá trị đích thực của cuộc sống và biết trân trọng, biết ơn những người đã giúp đỡ mình.

b. Chàng sinh viên trong câu chuyện là người có học vấn xuất sắc, thông qua tình huống thử thách của vị giám đốc, anh đã nhận thức sâu sắc được đức hi sinh thầm lặng của người mẹ và cảm thấy ăn năn, hối lỗi khi đã vô tình với mẹ trong suốt thời gian ăn học.

- Thành tích của anh rất đáng nể phục, là niềm mơ ước của biết bao bạn sinh viên, của biết bao phụ huynh trong xã hội hiện đại: luôn đạt thành tích xuất sắc trong học tập từ trường trung học cho đến vào Đại học và thi tốt nghiệp ra trường.

– Thật bất ngờ trước tình huống thử thách của vị giám đốc nhưng rất tự tin vì chắc chắn anh sẽ được lựa chọn vào làm trong công ty.

– Qua hành động rửa tay cho mẹ theo lời đề nghị của vị giám đốc, anh đã nhận ra được đôi bàn tay của mẹ.

+ Từng nước mắt của anh rơi xuống khi anh rửa tay cho mẹ. Lần đầu tiên, anh nhận ra đôi bàn tay của mẹ không chỉ nhăn nheo, mà còn chằng chịt những vết sẹo và chai sạn. Những vết sẹo này hẳn là rất đau đớn vì anh cảm nhận được mẹ khế rùng mình mỗi khi anh những tay mẹ vào nước.

+ Đó cũng là lần đầu tiên chàng trai nhận ra chính đôi bàn tay này đã ngày ngày cần mẫn giặt quần áo để có thể trang trải tiền học phí cho anh. Những vết sẹo trên đôi bàn tay mẹ cũng là cái giá cho những bằng điểm xuất sắc của anh.

+ Sau khi rửa sạch đôi bàn tay mẹ, chàng trai trẻ lặng lẽ giặt nốt chỗ quần áo còn lại trong ngày.

- Trở lại công ty, anh đã trả lời với vị giám đốc:

+ “Thứ nhất, tôi hiểu rằng nhờ có mẹ mà tôi mới có được ngày hôm nay. Thứ hai, tôi hiểu kiếm tiền vất vả thế nào. Và thứ ba, tôi đã nhận thức được tầm quan trọng và giá trị của tình cảm gia đình".

- Anh đã nhận ra được ý nghĩa của tình huống mà vị giám đốc yêu cầu. Trước đây, anh cứ nghĩ rằng để báo hiếu cho mẹ, anh chỉ cần cố gắng học tập chăm chỉ, đạt thành tích xuất sắc trong học tập để mẹ vui lòng. Nhưng giờ đây, giọt nước mắt muộn màng của anh đã nhận thức được ý nghĩa của đôi bàn tay giàu tình yêu thương mẹ dành cho anh. Đôi bàn tay làm lưng vất vả để kiếm tiền nuôi anh ăn học từ tẻ. Đôi bàn tay của tình mẫu tử thiêng liêng. Anh rất xúc động và cảm thấy thương yêu mẹ hơn bao giờ hết,

LĐ 2: Những nghệ thuật đặc sắc trong tác phẩm:

- Câu chuyện đã tạo dựng được tình huống thú vị, có sức hấp dẫn với bạn đọc. Đồng thời, qua cách ứng xử của vị giám đốc với chàng sinh viên trẻ, người đọc còn nhận được hình bóng mình trong đó và có sự lục vấn lương tri, biết trân trọng những giá trị đích thực của cuộc sống, biết ơn đối với cha mẹ, biết trân quý, tri ân những người đã giúp đỡ mình. Đó là bài học nhân văn vô cùng sâu sắc.
- Truyện đã sử dụng các lời thoại ngắn, qua cách đối thoại của nhân vật vị giám đốc và chàng sinh viên, người đọc có thể nhận ra được tính cách của từng nhân vật.
- Cách đặt nhan đề của câu chuyện gợi nhiều ý nghĩa sâu xa: "Đôi bàn tay yêu thương" - đôi bàn tay của đức hi sinh thầm lặng, đôi bàn tay của tình yêu thương sâu nặng mà người mẹ đã lao động vất vả và nuôi con ăn học. Đôi bàn tay ấm áp tình mẫu tử thiêng liêng, bất diệt. Nhan đề gợi nhiều suy ngẫm cho người đọc.

3. KB:

- Câu chuyện "Đôi bàn tay yêu thương" của tác giả Trương Thị Thuý ngắn gọn nhưng mang ý nghĩa vô cùng sâu sắc, giàu giá trị nhân văn: mỗi người sống trong cuộc đời này khi làm bất cứ việc gì thì ngoài tài năng ra cần phải có đức, có tấm lòng thiện lương; luôn phải biết yêu thương, trân trọng, biết ơn những "đôi bàn tay" đã tạo dựng cho mình có cuộc sống tốt đẹp ngày hôm nay.- Câu chuyện gợi nhiều xúc động cho bạn đọc, giúp chúng ta hướng thiện, biết yêu thương, tri ân mẹ và những người tốt xung quanh ta. Đó là giá trị đích thực tạo nên nhân cách con người, là yếu tố tiên quyết tạo nên sự thành công của mỗi con người trong cuộc sống.

PHÂN TÍCH TÁC PHẨM “BÔNG CHANH ĐỎ”-ĐỖ CHU

“Bông chanh đỏ” của nhà văn Đỗ Chu là một tác phẩm để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng người đọc. Mỗi lần đọc lại tác phẩm, tôi đều cảm động trước tình yêu của tác giả dành cho thiên nhiên. Bằng truyện ngắn này, Thạch Lam đã gửi đến người đọc bài học sâu sắc về tình yêu thương và sự tôn trọng tự do đối với muôn loài. Nội dung ấy được thể hiện qua hình thức nghệ thuật tinh tế, độc đáo.

Trước hết, tôi rất thích chủ đề của truyện “Bông chanh đỏ”, đó là vẻ đẹp của tình yêu thương và sự tôn trọng tự do đối với muôn loài. Tình yêu thương được thể hiện qua những lần Hiền và Hoài say sưa ngắm chim bông chanh đỏ. Mặc dù vô cùng ao ước muốn sở hữu con chim bông chanh nhưng khi bắt được, Hiền quyết định trả nó về tổ. Chủ đề truyện còn được thể hiện qua chi tiết Hoài nằm trên bờ đầm suy nghĩ thương cho vợ chồng chim bông chanh đỏ phải sơ tán.

Bên cạnh đó, sức hấp dẫn của truyện còn là hình thức nghệ thuật độc đáo. Nhà văn Đỗ Chu đã rất khéo léo khi lựa chọn xây dựng một cốt đơn giản, tự nhiên, dễ hiểu. Tình huống truyện bất ngờ gây thích thú cho người đọc. Vốn rất thích được sở hữu con chim bông chanh, thế nhưng khi bắt được, Hiền lại quyết định trả về tổ. Hành động đó, khiến người đọc bất ngờ.

Cái hay của nhà văn Đỗ Chu là khắc họa sự chuyển biến về nội tâm của nhân vật Hoài. Từ tình yêu chim bông chanh và mong muốn sở hữu sang tình yêu và tôn trọng tự do của nó. Tâm lí ấy được tác giả khắc họa thật hay, tự nhiên, phù hợp với diễn biến tâm trạng của một đứa trẻ trước món đồ chơi mà nó yêu thích. Điều đó cho thấy tác giả đã rất am hiểu tâm lí trẻ em.

Hơn thế nữa, truyện còn chứa đựng nhiều chi tiết thú vị. Một trong những chi tiết đặc sắc mà tôi rất tâm đắc là suy nghĩ của Hoài ở cuối truyện khi cậu bé nhận ra cái tính thích sở hữu của mình là không nên và mong muốn con chim bông chanh trở về đầm nhà mình để có một cuộc sống yên bình. Đó là một chi tiết nhỏ nhưng đủ cho thấy Hoài đã có góc nhìn tích cực về tình yêu và sự tôn trọng tự do của muôn loài.

Tình yêu thương và sự tôn trọng tự do của muôn loài là chủ đề quen thuộc mà nhiều nhà văn, nhà thơ lựa chọn. Nhưng với tài năng nghệ thuật, và góc nhìn mới mẻ, nhà văn Đỗ Chu đã đem đến người đọc một “Bông chanh đỏ” hấp dẫn, thú vị, neo đậu trong lòng người đọc đặc biệt là trẻ em. Cảm ơn nhà văn đã giúp người đọc hiểu hơn về tình yêu và cách cư xử với muôn loài một cách phù hợp.

Dàn ý phân tích tác phẩm Bó của Xi-mông

1. Mở bài

Tác phẩm “Bố của Xi-mông” của nhà văn người Pháp Guy đơ Mô-pát -xăng đã để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng bạn đọc. Mỗi lần đọc tác phẩm, chúng ta thấy được tình yêu thương và tấm lòng vị tha, cảm thông về những lỗi lầm ở người với người. “Bố của Xi-mông” là một bức thông điệp ca ngợi tình yêu thương giữa con người với con người. Nội dung truyện được thể hiện lên qua các hình thức nghệ thuật tinh tế, đặc sắc.

2. Thân bài

Tác phẩm là câu chuyện kể về cuộc đời của Xi-mông, một bé thiếu tình cha từ nhỏ. Mẹ của Xi-mông một mình sinh ra Xi-mông và hai mẹ con cùng nhau sống trong một ngôi nhà nhỏ. Xi-mông lớn lên, đến trường và bị các bạn trêu đùa, bỡn cợt vì không có cha. Rồi cậu bé gặp được bác Phi-líp, mong muốn bác làm cha của mình và bác đã đồng ý. Vì thương Xi-mông, bác Phi-líp đã cầu hôn mẹ cậu bé và cậu có một người cha thật sự.

Trước hết, em rất thích chủ đề của truyện ngắn “Bố của Xi-mông”, đó là lòng nhân ái, vị tha, là thấu hiểu cũng như thông cảm với những lầm lỡ thời tuổi xuân của người khác. Sự cảm thông ấy được bộc lộ bằng sự quan tâm, mong muốn được hỗ trợ và giúp đỡ một cách chân thành. Xi-mông là cậu bé có cuộc sống thiếu thốn cả vật chất lẫn tinh thần: "Nó độ bảy, tám tuổi. Nó hơi xanh xao, rất sạch sẽ, vẻ nhút nhát, gần như vụng dại". Là một đứa trẻ bất hạnh, luôn với sống với nỗi đau không có bố: muốn tìm đến cái chết, muốn bác Phi-líp làm cha mình. Nhân vật bà Blăng-sốt: Là một người phụ nữ xinh đẹp nhất vùng nhưng tính lại dễ tin người bị một người đàn ông lừa dối, phụ tình và là nguyên nhân khiến con của mình không có cha. Là một người mẹ hết mực yêu thương con của mình. Nhân vật bác Phi-líp: Là một người đàn ông nhân hậu, vị tha: yêu thương Xi-mông ngay từ lần đầu tiên gặp gỡ, cầu hôn mẹ Xi-mông vì thương cậu bé.

Bên cạnh đó, sức hấp dẫn của “Bố của Xi-mông” còn đến từ hình thức nghệ thuật đặc sắc. Nhà văn đã khéo léo khi xây dựng được một cốt truyện đặc sắc. Tác giả xây dựng và sắp xếp các tình tiết vô cùng hợp lý. Truyện xoay quanh ba nhân vật chính: Xi-mông, chị Blăng-sốt và bác Phi-líp.

Dẫu bất hạnh vì thiếu bàn tay chăm sóc của người cha, nhưng em vẫn là một đứa trẻ ngoan hiếu động. Trong lúc ấy, Xi-mông đã gặp được bác thợ rèn Phi-líp, một con người tốt bụng. Bác được giới thiệu là "một người thợ cao lớn, râu tóc đen, xoăn, đang nhìn em với vẻ nhân hậu". Dáng vẻ ấy có lẽ đã tạo được niềm tin và chỗ dựa tin cậy để em thổ lộ lòng mình.

Em đã không ngần ngại trước người đàn ông lạ này, để tiếp tục những dòng lệ tuĩ cực cùng giọng nói đầy nước mắt. Câu trả lời thật thà của Xi-mông "cháu không có bố" được khẳng định hai lần khiến bác đã đoán định được nguyên nhân sau tiếng nấc buồn tủi của em. Bởi thế, cái mỉm cười ban đầu đã được thay thế bằng thái độ nghiêm trang vì bác hiểu đây không phải chuyện trẻ con mà là vấn đề hệ trọng gây thương tổn cho tâm hồn của chú bé ngây thơ đáng yêu này. Bản thân bác đã biết mong manh về mẹ em, vì vậy bác đã quyết định đưa em về. Khi giáp mặt với mẹ Xi-mông, chính thái độ của mẹ em đã phải khiến bác thay đổi hẳn thái độ: bác hiểu ra ngay là không bỡn cợt được nữa với cô gái cao lớn, xanh xao, đứng nghiêm nghị trước cửa nhà mình, như muốn cấm đàn ông bước qua ngưỡng cửa ngôi nhà nơi chị đã bị kẻ khác lừa dối. Điều đó chứng tỏ bác là một con người đứng đắn và từng trải để có thể nhận ra bản chất người khác chỉ sau một cái nhìn. Được chứng kiến nỗi đau khổ của người mẹ trước đứa con không có bố, bác đã thể hiện sự trân trọng trước nhân cách một người mẹ và một đứa con đang được bao bọc.

Chính vì vậy em đã nhận ra phẩm chất của một người bố tuyệt vời – một chỗ dựa đáng tin cậy cho cậu bé thiếu tình thương này. Chú bé đã không ngần ngại đề nghị bất ngờ nhận bác làm bố.